

РЕШЕНИЕ

№ 202

гр. Варна, 21.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, III СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и пети януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Светлана Т.

Членове: Диана К. Стоянова
Пламен Ат. Атанасов

при участието на секретаря Дарина Б. Баева
като разгледа докладваното от Пламен Ат. Атанасов Въззивно гражданско дело № 20223100502297 по описа за 2022 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.259 и сл. от ГПК.

Образувано е по въззивна жалба подадена от “Виваком България“ /с предходно наименование “Българска Телекомуникационна Компания“/ ЕАД, с ЕИК 831642181, със седалище и адрес на управление: гр.София, бул.“Цариградско шосе“ №115, представлявано от Н.С.А. против Решение №2666/10.08.2022г. по гр.д.№12947/2021г. на Районен съд Варна, с което е уважен иск с правно основание чл.114, ал.1, т.1 вр. с чл.113, ал.3 от Закона за защита на потребителите /отм./ предявен от Ж. М. В., с ЕГН *****, с адрес: ****, за осъждане на жалбоподателя да заплати сумата от сумата от 482.92лв. с ДДС, представляваща заплатена от въззиваемата цена по Договор №****г. за покупка на лизинг на телефон GSM Huawei *** с IMEI: *****, включваща главница от 465.19лв. с ДДС и лихва от 17.73лв., ведно със законната лихва върху сумата, считано от датата на предявяване на исковата молба в съда-07.09.2021г. до окончателното изплащане на задължението.

В жалбата се излага, че атакуваното решение е постановено при допуснати съществени нарушения на процесуалният и материалният закони, и е необосновано. Сочи се, че действително страните са били обвързани от договор-заявка за закупуване на лизинг на устройство GSM Huawei Mate 20 Lite срещу обща лизингова цена от 482.92лв. с условие, че след изплащане на цялата цена лизингополучателят придобива собствеността върху устройството. Не се оспорва, че спрямо посоченото устройство на 15.10.2019г. от купувача е

предявена рекламация, поради разлепване на панела на гърба на телефона в горен десен ъгъл, за което е съставена Сервизна карта №*****. Също така, че на 25.01.2021г. отново е предявена рекламация за устройството и е Съставена сервизна карта №*****. Поддържа се, че при постановяване на обжалваното решение съдът не е взел предвид всички извършени от жалбоподателя действия във връзка с постъпилите две рекламации от клиента в тяхната съвкупност, поради което е достигнал до погрешни изводи. Поддържа се, че съдът е следвало да отчете, че първата рекламация е била напълно удовлетворена с поправка на констатираната повреда на устройството, а по втората рекламация поради характера на дефекта, е била допусната замяна на устройството по избор на клиента, с друго от същия вид и качество. Твърди се, че ищцата е отказала да извърши избор на нов апарат, въпреки предоставената ѝ възможност, за което била уведомена на 15.02.2021г. по телефона. Поддържа се, че съдът е допуснал неправилно тълкуване разпоредбата на чл.114 от ЗЗП /отм./, както и че спрямо потребителката не са били налице предвидените условия за разваляне на договора, съответно за възстановяване на заплатената сума. Оспорват се твърденията на ищцата за неспазване 30 дневния срок за рекламация, като се сочи, че първата поръчка е заведена на 15.10.2019г., а отстраняването на констатирания дефект е извършено до 01.11.2019г., когато потребителката е получила устройството си. Относно следващата сервизна поръчка се твърди, че същата е била заведена на 25.01.2021г. като потребителката е уведомена на 15.02.21г. по телефона за възможността да извърши замяна на устройството. Поддържа се, че съдът не е взел предвид императивната разпоредба на чл.114, ал.3 от ЗЗП с оглед предложената от търговеца замяна на потребителска стока с нова, както и че в действия си дружеството е било добросъвестно, респективно поведението му не предполага разваляне на договора. С оглед горното, се моли за отмяна на обжалваното решение и отхвърляне на предявеният иск, както и за присъждане на разноски.

Извън срока по чл.263 от ГПК, въззиваемата страна е депозирала писмен отговор, който следва да се разгледа като становище по основателността на жалбата. Поддържа се от страна на ответницата по жалбата, че атакуваното решение не страда от визираните от жалбоподателят пороци, като се поддържа, че същото е правилно и законосъобразно. Оспорват се доводите на жалбоподателя, че търговецът е изпълнил задължението си по чл.113 от ЗЗП /отм./ да приведе в едномесечен срок стоката в съответствие с договора за продажба, като се поддържа, че на основание чл.113, ал.2 и ал.3 от ЗЗП /отм./ за потребителката е възникнало правото да развали договора и да иска възстановяване на платеното. Твърди се, че ищцата е упражнила това си право с връчване жалба до ответното дружество на 01.04.2021г., в която се съдържа изрично изявление за разваляне на договора. Ето защо се поддържа, че предпоставките на чл.55 от ЗЗД вр. с чл.113 и чл.114 от ЗЗП /отм./ са установени, респективно че изводите от РС Варна са правилни. Оспорва се твърдението на жалбоподателя, че потребителката е отказала да получи друго устройство, чрез предложена ѝ от търговеца замяна, което изключва възможността първата да развали договора. Твърди се, че търговецът реално е лишил ищцата от тази възможност, тъй като е предложил устройства на по-висока цена, каквато тя не е могла да заплати, с което са нарушени правилата на чл.113, ал.3 от ЗЗП /отм./. По отношение на неспазването на

едномесечния срок по чл.113 от ЗЗП /отм./ от страна на търговеца, се твърди, че съобразно прието по делото становище на КЗП по жалба на ищцата във връзка с процесната рекламация, на ответникът е съставен акт за адм.нарушение, именно поради неспазване срока за привеждане на стоката в съответствие с договора за продажба. Предвид изложеното се моли за потвърждаване на атакуваният съдебен акт и присъждане на разноски.

В съдебно заседание въззивникът не изпраща представител.

Въззиваемата страна, чрез пълномощник, оспорва жалба и поддържа отговора си. Претендира разноски.

За да се произнесе по въззивната жалба, съдът съобрази, следното:

Предявена е претенция с правно основание чл.114, ал.1, т.1 от ЗЗП /отм./ във вр. с чл.113, ал.2 и ал.3 от ЗЗП /отм./ от Ж. М. В., с ЕГН *****, за осъждане на “Виваком България“ /с предходно наименование “БТК“/ ЕАД, с ЕИК 831642181, да ѝ заплати сумата от 482.92лв. с ДДС, представляваща общо плащане по Договор №****г. за покупка на лизинг на телефон GSM Huawei *** с IMEI: *****, включваща главница от 465.19лв. с ДДС и лихва от 17.73лв., поради разваляне на договора при условията на неудовлетворена рекламация на потребителска стока, ведно със законната лихва върху сумата, считано от датата на предявяване на исковата молба в съда-07.09.2021г. до окончателното изплащане на задължението.

В исковата молба се твърди, че между страните е сключен Договор №****г. за покупка на лизинг на телефон GSM Huawei *** на обща стойност 482.92лв. с ДДС, включваща цена на устройството и лихва. Твърди се, че в периода до 02.04.2021г. ищцата в качеството на купувач на стоката-устройството е заплатила на вноски горепосочената сума, с което е изпълнила изцяло задълженията си по договора. Сочи се, че в хода на ползване на процесното устройство, то е дало дефект-разлепване на панела на гърба на телефона в горен десен ъгъл, поради което на 15.10.2019г. купувача е предявил рекламация, за което е съставена Сервизна карта №*****. След отремонтване, апаратът е върнат на потребителя, но той отново е проявил дефекти, поради което на 25.01.2021г. телефона е оставен за ремонт. На 15.02.2021г. потребителят е уведомен, чрез телефонно обаждане от сервиза, в който е оставен апарата, че същият не може да бъде поправен, тъй като е излязъл от производство и няма резервна част за него. В последствие е проведена кореспонденция между страните с цел уреждане на отношенията по повод заведената рекламация, която не е дала резултат, тъй като предложените от търговеца варианти предвиждали единствено замяна на апарата с друг по скъп с доплащане на цена от страна на купувача. Поддържа се, че потребителят не разполагал с възможност да заплати исканата от търговеца допълнителна цена, а последният не предлагал други алтернативи. Ето защо и доколкото проведените многобройни разговори и опити от страна на ищцата за уреждане на проблема с рекламацията, не дали положителен резултат по-вина на ответника, потребителката подала жалба до търговеца, с която го уведомява, че разваля договора и иска да ѝ бъде възстановена платената цена. Сочи се, че въпросната жалба е изпратена на 31.03.2021г. с куриерска

услуга, като според отразяването в товарителницата пратката е получена от ответника на 01.04.2021г., но отговор от негова страна не последвал.

С подаденият отговор на исковата молба, се признава сключването на процесният договор за лизинг, плащането на цената по него от страна на потребителя и извършен ремонт на лизинговото устройство по предявена рекламация на 15.10.2019г. Не се оспорва и че на 25.01.2021г. потребителката отново е предявила рекламация на процесното устройство, което е прието в оторизиран сервиз и след извършване на преглед, е констатиран неотстраним дефект. Твърди се обаче, че на 15.02.2021г. в рамките на нормативно-уреденият тридесетдневния срок, ищцата е уведомена, че устройството е одобрено за замяна и има възможност да избере конкретен модел и марка, с който да бъде осъществена замяната. Оспорват се твърденията на ищцата, че замяната не е извършена по вина на търговеца, като се твърди, че такава не е осъществена, поради неоснователен отказ от страна на купувача. Ето защо се поддържа, че съгласно чл.114, ал.2 от ЗЗП /отм./ потребителят не може да претендира за възстановяване на заплатената сума или намаляване цената на стоката, тъй като търговецът се е съгласил да бъде извършена замяна на потребителската стока с нова. Поддържа се още, че не е осъществен и състава на чл.114, ал.4 от ЗЗП /отм./, защото не са реализирани визираните в посочената правна норма повече от три рекламации на продукта. По отношение на спазването от търговеца на срока за разглеждане на процесната рекламацията, се поддържа, че този факт се установява по ясен, недвусмислен и категоричен начин от издадената в съответствие с нормите на ЗЗП Сервизна карта №***** от 25.01.2021г. Моли се за отхвърляне на иска и присъждане на разноски.

Настоящият състав на Варненски окръжен съд, като съобрази предметните предели на въззивното производство, очертани в жалбата, приема за установено от фактическа и правна страна, следното:

Въззиваната жалбата, инициирала настоящото произнасяне, е подадена в срок, от надлежно легитимирана страна, при наличието на правен интерес от обжалване, поради което е допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Съгласно разпоредбата на чл.269 от ГПК въззивният съд се произнася служебно по валидността на решението, а по допустимостта-в обжалваната му част. Обжалваното решение е валидно постановено в пределите на правораздавателната власт на съда, същото е допустимо, като постановено при наличието на положителните и липса на отрицателните процесуални предпоставки.

По отношение на неправилността на първоинстанционния съдебен акт, съобразно разпоредбата на чл.269, ал.1, изр.2 от ГПК, въззивният съд е ограничен от посочените в жалбата оплаквания за неправилно формирани изводи от съдът. В случая оплакванията на въззивника съставляват оспорване на изводите на първоинстанционния съд за установеност на предпоставките по чл.114, ал.1, т.1 във вр. с чл.113, ал.2 и ал.3 от ЗЗП /отм./ и по конкретно, че платената цена подлежи на връщане, защото ответният търговец не е удовлетворил предявена рекламация, тъй като вината за неизвършване на замяна на

неподлежащата на ремонт с нова, се носи от търговеца, а не от потребителя. Така направените оспорвания не съставляват новонаведени възражения или фактически твърдения, поради което следва да бъдат разгледано по същество.

Както вече се посочи по-горе по делото не е налице спор, а и от събраните доказателства се установи, че страните са били обвързани от Договор №****г. за покупка на телефон GSM Huawei *** на обща стойност 482.92лв. с ДДС, която сума ищцата в качеството на купувач, е заплатила разсрочено на вноски на продавача-ответник. Така описаният договор, макар и наименуван като договор за лизинг, по своите характеристики всъщност се явява договор за търговска продажба на изплащане предвиден в чл.335 от ТЗ, като от момента на окончателно плащане на цената купувачът, е станал собственик на веща.

Не се спори и че на 25.01.2021г. процесният апарат е оставен за ремонт, като на 15.02.2021г. потребителят е уведомен от представител на продавача, че апарата не може да бъде поправен, тъй като е излязъл от производство и няма резервна част за него. Спорът се концентрира около факта, дали продавачът е изпълнил задължението си в рамките на един месец от заявяване на рекламацията да приведе стоката в съответствие с договора за продажба, като извърши замяната ѝ с нова, респективно дали е налице неоснователен отказ от страна на купувачът да приеме замяната.

Съобразно приложимите, с оглед момента на възникване и развитие на процесните отношения, и отменени понастоящем разпоредби на чл.113, ал.2 и ал.3, и чл.114, ал.1, т.1 от ЗЗП привеждането на стоката в съответствие с договора за продажба, трябва да се извърши в рамките на един месец, считано от предявяването на рекламацията, като след изтичането на този срок и ако потребителят не е удовлетворен от решаването на рекламацията, той има право да развали договора и да му бъде възстановена заплатената сума. Ето защо по иск с посочената правна квалификация и с оглед спецификите на спора, за да установи основателността на претенцията си в тежест на ищецът, е да установи предявяването на рекламация на дефектна стока, съответно надлежното упражняване на правото да развали договора за покупката на стоката. От друга страна за да установи неоснователност на иска, в тежест на ответникът, е да докаже съответствието на стоката с договора, в това число надлежното отстраняване на рекламираният дефект или замяната на стоката с нова при условията на чл.114, ал.2 от ЗЗП /отм./.

В разглежданият случай ответника не ангажира никакви доказателства в подкрепа на твърденията си, че след установяване на невъзможността за отстраняване на дефекта проявен от процесният апарат, е предложил замяна на същия с друг, който да има еквивалентни характеристики, в това число и съпоставима цена. Факта, че с потребителката са проведени телефонни разговори за евентуално предоставяне на друг апарат, който тя не оспорва, не означава надлежно изпълнение на задължението за замяна на негодната стока от страна на продавача. След като веднъж е сезиран с рекламация, на основание чл.113, ал.4 от ЗЗП /отм./ върху продавача се прехвърля отговорността за привеждане на стоката в съответствие. В този смисъл продавачът е следвало да отправи до купувача покана за замяна на негодния апарат, с конкретно посочване на устройства със съпоставими характеристики

с тези на процесното. Доказателства за такива действия от страна на ответната, не са събрани по делото, напротив от проведеното насрещно доказване от ищцата, чрез ангажиране на гласни доказателства се установи, че ответника е negliжирал проблема и не е бил заинтересован от уреждане на рекламацията.

Неоснователни са доводите на ответника, че съдържанието на Сервизна карта №***** от 25.01.2021г. установява спазването от търговеца на срока за разглеждане на процесната рекламацията, тъй като видно от документа, същият удостоверява единствено момента на приемане на апарата за ремонт, но не и връщането му на потребителя или удовлетворяването на рекламацията.

За пълнота следва да се отбележи, че доводите на жалбоподателят изложени във връзка с предходно отстраняване на дефект на процесната стока и тези свързани с отсъствието на три и повече дефекта на стоката, са ирелевантни за спора, тъй като същите нямат касателство с възможността за реализиране на отговорността на продава в хипотезата на чл.113, ал.2 и ал.3 от ЗЗП /отм./.

В заключение съдът намира, че ответникът не е привел процесната потребителската стока в съответствие с договореното, в предвиденият тридесет дневен срок, респективно че за купувачът се е породило правото да развали договора с искане за възстановяване на заплатената сума от продавача. С изявление за разваляне на договора, което е обективизирано изрично в ищцата Жалба, подадена чрез пощенска пратка, получена от продавача на 01.04.2021г., сключеният между страните договор е развален, поради което ответникът дължи връщане на получената цена, която според неоспореното заключение на ССч.Е кореспондира с размера на исковата претенция.

Воден от горното въззивният състав на съдът намира, че предявеният иск е основателен и като такъв подлежи на уважаване, респективно че като е достигнал до същия правен извод, първоинстанционния съд, е постановил правилно и законосъобразно решение, което следва да бъде потвърдено.

При този изход на спора и на основание чл.78, ал.3 от ГПК и чл.38, ал.2 от ЗА във вр. с чл.38, ал.1, т.2, пр.2 от ЗА в полза на процесуалният представител на въззиваемата, следва да се присъди адвокатско възнаграждение за осъществена безплатна защита по делото, чиито размер определен при условията на НМРАВ, в редакцията към началния момент на предоставяне на услугите, т.е. преди брой 88 на ДВ за 2022г., съобразно цената на иска, възлиза на 300лв.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение №2666/10.08.2022г. постановено по гр.д.№12947/2021г. на Районен съд Варна.

О С Ъ Ж Д А “Виваком България” /с предходно наименование “Българска

Телекомуникационна Компания“/ ЕАД, с ЕИК 831642181, със седалище и адрес на управление: гр.София, бул.“Цариградско шосе“ №115, представлявано от Н.С.А., **да заплати на адв.Д. М. Т., с адрес: *****, адвокатско възнаграждение в размер на 300лв.,** за осъществено безплатно представителство на Ж. М. В., с ЕГН *****, на основание чл.38, ал.2 от ЗА вр. с чл.38, ал.1, т.2, пр.2 от ЗА.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____